

NIEUWSBRIEF

6 april 2025

Uitgave van de St.Petrusparochie

www.katholiekzaanstreek.nl

Dinsdag wordt het nieuwe parochieblad De Verbinding weer geraapt en deze week bij u thuis bezorgd.

Zaterdag 5 april: Boeken/Platenmarkt St. Petruskerk – Krommenie

Op zaterdag 5 april 2025 is er weer een grote Boeken-en Platenmarkt in de St. Petruskerk,

U bent van harte welkom van 10:00 uur tot 16:00 uur.

We hebben, net als voorgaande jaren, veel prachtige kunstboeken, kinderboeken, kookboeken, romans, Nederlandse literatuur, poëzie, streekromans en heel veel thrillers.

Ook veel bijzondere oude boeken voor de verzamelaar.

De boeken gaan voor een zacht prijsje weg.

Een zeer gevarieerd aanbod voor lage prijzen.

De boeken staan overzichtelijk op soort en alfabet!

Als extra krijgt iedereen bij aankoop van een of meer boeken een Boekenweekgeschenk cadeau!

Ook hebben we dit jaar weer een grote voorraad LP's.

Van klassieke LP's, Nederlandstalige muziek, cabaret, popmuziek uit de jaren 70-80-90, sfeermuziek en cabaret.

Ook zijn er veel CD's en DVD's te koop en natuurlijk zijn er ook weer legpuzzels te koop, waaronder enkele van Jan van Haasteren, That's Life en was Gij

Als u vroeg komt, dan heeft u de beste keus! Want weg is weg.

Liturgische Bloemschikking 5e zondag van de 40 -dagentijd

De ban gebroken

In de lezingen van deze zondag wordt telkens opnieuw de ban van het kwaad gebroken.

In uitzichtloze situaties zorgt God voor een spectaculaire ommekeer, Hij opent een nieuwe toekomst.

Dat ervoeren zowel het volk Israël in ballingschap, als Paulus na zijn ontmoeting met Christus en de overspelige vrouw in het evangelie.

De vrolijke kronkelwilg symboliseert de vreugde.

De buxustakjes staan als symbool van de overwinning op het kwaad.

Twee maal een schilderij van de overspelige vrouw geschilderd door vader en zoon Lucas Cranach.

Ze leefden in de tijd van de renaissance in de 16^e eeuw. En hun stijl leek zo op elkaar dat men van sommige schilderijen niet meer kan achterhalen wie de schilder is geweest.

Opvallend is dat het dilemma waar Jezus zich in bevindt door de schilder wordt opgelost

door boven beide schilderijen de woorden van Jezus

"Wer under euch an Sund ist, der werffe den ersten Stein auef Si (1532)" (= Wie zonder zonde is, werpe de eerste steen) te schrijven.

Ook dit schilderij van vader of zoon Cranacht behandelt hetzelfde thema. De vent met de lelijke grimas op zijn gezicht popelt van verlangen om het vonnis te vellen.

Het hele gebeuren is echter nu in de tijd van de 16^e eeuw geplaatst.

De architectuur van de ruimte waarin zich men bevindt, de wapenuitrusting van de belagers is zeker niet uit de tijd van Jezus.

De schilder lijkt te willen zeggen. Dit zijn geen oude woorden uit een afgesloten verleden.

Deze woorden hebben betekenis voor vandaag.

De Russische schilder Polenov 1844-1927 behoorde tot het realisme.

Het gebeuren speelt zich af voor ingang van de tempel van Jeruzalem, waar een 'oosterse' drukte heerst.

Op het voorplan zijn drie groepen: .

In het midden: twee oude mannen die een vrouw beschuldigen.

Hun kleren hebben lange franjes, zoals Farizeeën en Schriftgeleerden gewoonlijk dragen.

Ze kijken Jezus aan.

De man die het meest vooraan staat, wijst met zijn linkerhand naar de betrapte vrouw en met zijn rechterhand naar de stenen op de grond.

Rechts: de overspelige vrouw De vrouw is in handen van mannen (!) die haar gedrag afkeuren.

De 'overspelige' man zelf is niet te zien, tenzij het rechtsonder de man op de ezel is, die zich nog snel uit de voeten maakt.

Links: Jezus en zijn leerlingen Jezus en zijn leerlingen, mannen en vrouwen, kijken in de richting van het gebeuren. Jezus is klaar om op de grond te schrijven.

Deze ontmoeting van Jezus is door een dichter als volgt geschilderd in woorden.

*Had ik één keer de Heer
in het zand zien schrijven
ik had me wel drie keer bedacht
voor ik ooit bij Hem
een mens had vóórgebracht*

*had ik één keer zijn hand
zien tekenen in 't zand
ik had me wel drie keer
bezonnen eer ik ooit zo'n geding
was begonnen:*

*"Wie van u zonder zonde"-
had ik één keer dat woord*

*uit zijn mond gehoord
ik had er wel drie keer
over geslapen eer ik ooit een steen
van de grond had durven rapen*

*en steen na steen zakt in het zand
en hand na hand begint te beven
en wie nog bleven: één na één
verhuist – verdwijnt - verdween*

*Hij alleen blijft zonder zonde
en Hij neemt geen steen ter hand
Hij schrijft alleen maar in het zand
en blaast er over heen*

In de pastorie staat alles klaar voor de Paasescape room.
Op de grond is het meer van Gallilea geschilderd waar Jezus met zijn leerlingen
rondtrekt en waar diverse wonderen gebeuren.

Hongerdoek 2025: Samen dromen – Liefde zij daad.

De tent

Precies in het midden van de afbeelding staat een tent.

De punt van het dak verdeelt de hongerdoek in twee helften van gelijke grootte.

De meeste van de kinderen, negen van de in totaal dertien, bevinden zich vóór de tent alsof deze tent hun uitvalsbasis is, hun woonplek.

Rechts naast de ingang van de tent hangt een gordijn met een onduidelijke afbeelding. Is het een portret van een man of vrouw met een hoed met veer? Is het iets anders?

Duidt de veer op een spirituele verbinding met de natuur?

Of is het een portret van iemand met status? Een tent kan veel tegenstrijdige gevoelens en gedachten oproepen.

Velen denken wellicht aan vakantie, de camping, plezier hebben, even alles achter je laten en tot rust komen.

Maar je kunt ook denken aan de tentenkampen van vluchtelingen of van mensen, die opgevangen worden na een ramp, waarbij ze have en goed verloren hebben.

De tent is ook een verwijzing naar 'het gemeenschappelijk huis', de aarde waarop we als mensheid samen met alle andere schepselen leven.

En dat volgens paus Franciscus in zijn encyclick *Laudato Si'* ernstig in gevaar is.

Wie even zoekt, zal concluderen dat de tent geen scheerlijnen heeft.

Ze schijnt niet verankerd tegen wind, regen en slecht weer.

De tent zal op dat moment geen beschutting meer kunnen bieden en door de storm meegesleurd worden.

Een onzekere toekomst voor de kinderen, die snel werkelijkheid kan worden.

Zijn zij de laatste generatie?

Ook vluchtelingen in hun tentenkampen, bij voorbeeld op Lesbos, gaan een onzekere toekomst tegemoet.

Of mensen die noodgedwongen in een tent moeten verblijven omdat hun huis in de oorlog is kapot geschoten.

In de niet verankerde tent klinkt de situatie van vele slachtoffers van de klimaatverandering, van het verlies aan natuurlijke hulpbronnen en levensruimte, van de door oorlogsgeweld getroffen, door.

De tent staat symbool voor een steeds mobielere, fragielere en meer onzekere wereld. Een tent is een tijdelijke behuizing, met slechts een relatieve bescherming tegen onweer en hitte, die ook weinig privésfeer biedt.

Je hoort elk woord dat er gesproken wordt.

In die zin vormt de tent een groot contrast met stenen gebouwen, met paleizen, steden en kerken.

De tent als zinnebeeld kan dus op twee manieren geduid worden.

Enerzijds Gods beschermende aanwezigheid, maar aan de andere kant ook overgeleverd zijn aan de elementen van het weer,

aan storm en regen zonder enige beschutting te hebben, aan oorlog en een onzekere situatie, die niet meer onder controle is.

Opvallend is dat de tent met de punt van het dak precies in het midden staat, de doek als het ware in tweeën delend:

links mooi en zonnig, geen wolkje aan de lucht; rechts de zwarte wolken van het onweer en de dreigende tornado.

Hoe gaat dit aflopen?

Twee kinderen zitten in een bootje.

Spelen zij, gaan ze de jerrycans uit het water vissen of willen ze op tijd vluchten voor het aankomend onraad?

En waarheen dan?

Vasten en Solidariteit

Dona Rita woont in de favela, de sloppenwijk, in grote armoede.

Vaak genoeg hebben de kinderen niets te eten.

Elke morgen verlaat dona Rita het huis en gaat zij naar haar werk in een rijke wijk van de stad.

Daar is zij huisbediende. Ze doet haar werk gewetensvol.

Op een dag biedt men haar 's middags een heerlijke, welvoorzien maaltijd aan.

Maar dona Rita raakt het bord niet aan. Ze huilt alleen maar.

Na een poosje brengt men haar een glas vruchtensap.

Op de vraag: "Dona Rita, waarom eet u toch niet? Waarom kijkt U niet eens naar al die heerlijke dingen?",

antwoordt ze alleen maar: "Mijn kinderen hebben thuis hebben honger.

Hoe zou ik dan wat kunnen eten, als zij niks hebben?"

"Wat heeft dat nu te betekenen?" mengt een collega zich in het gesprek, "heb je dan geen honger?"

"Natuurlijk heb ik honger," antwoordt ze

"Eet dan toch. Wat heeft dat nou met je kinderen te maken?"

Eet je vol dan gaat het werk je beter of en kun je thuis ook nog wat doen"

"Nee, vandaag eet ik niks," verdedigt dona Rita zich vastberaden. "Als ik dat hier zou eten, zou me dat slecht bekomen.

Ik voel liever wat mijn kinderen voelen, honger, dan dat hier zelfs maar aan te pakken.

Wat voor moeder zou ik anders zijn!

Ik wil niet ophouden moeder te zijn door een bord eten."